

Arboretum w Bolestraszyczach w pobliżu Przemyśla zajmuje powierzchnię około 20 hektarów. Założono je w 1975 roku. Zgromadzono w nim kilka tysięcy rzadkich gatunków roślin w różnorodnych kolekcjach oraz utworzono ciekawe Muzeum Przyrodnicze. Historyczne założenie obejmuje park i dwór, w którym w połowie XIX wieku mieszkał malarz Piotr Michalowski. Wiekowy drzewostan wspaniale komponuje się z nowymi stanowiskami roślinnymi.

Das Arboretum in Bolestraszyce in der Nähe von Przemyśl nimmt eine Fläche von ca. 20 ha. Es wurde 1975 gegründet. Es wurden dort mehrere tausend seltenen Pflanzenarten in verschiedenen Sammlungen ausgestellt und ein interessantes Museum der Naturgeschichte geschaffen. Die historische Anlage umfasst einen Park und Herrenhaus, wo in der Mitte des 19. Jhs. der Maler Piotr Michalowski wohnte. Der jahrhundertealte Baumbestand harmonisiert schön mit den neuen Pflanzenstandorten.

Pięknie położony na nieznacznym wzniesieniu cerkiew z około 1600 roku jest obecnie grekokatolicką cerkwią filialną. Ściany nawa sanktuarium zdobi unikatowa figuralno-ornamentowa polichromia. Cerkiew jest jedną z najstarszych drewnianych świątyń grekokatolickich w Polsce. Reprezentuje rzadki rodzaj cerkwi z zewnętrznej galerii. Obok stoi drewniana dzwonnica (przeniesiona ze wsi Torki koło Medyki) na miejscu spalonej w okresie I wojny światowej. W 2013 roku świątynię wpisano na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO.

Die wunderschön auf einer leichten Hügel gelegene orthodoxe Kirche von etwa 1600 ist eine griechisch-katholische Filialkirche. Die Wände des Schiffes des Santuariums sind mit einzigartiger figural-ornamentalen Polychromie geschmückt. Die orthodoxe Kirche ist eine der ältesten hölzernen griechisch-katholischen Tempel in Polen. Sie stellt eine seltene Art der orthodoxen Kirche mit einer äußeren Galerie dar. Daneben steht ein hölzerner Glockenturm (aus dem Dorf Torki in der Nähe von Medyka verlegt) am Ort des im Ersten Weltkrieg verbrannten Turms. Im Jahr 2013 wurde der Tempel in die UNESCO-Liste des Weltberbes eingetragen.

Horyniec-Zdrój jest uzdrowiskiem pięknie położonym wśród wzgórz Roztocza Wschodniego, stąd też pochodzi jego nazwa (hora – góra). Lecznictwo właściwości tutejszych źródeł siarczkowych znane są od dawna. Uzdrowicznymi początki uzdrowiska przypadają na koniec XIX wieku, gdy zaczął działać pierwszy zakład kąpielowy, w którym wykorzystywano wodę źródlaną do kąpeli i picia. Słynne są również tutejsze borowiny, jedne z najlepszych w kraju. Leczy się tu choroby narządów ruchu oraz stany pourazowe i pooperacyjne.

Horynylec-Zdrój ist ein Kurort, der schon in den Hügeln von Roztocze Wschodnie gelegen ist. Daher kommt sein Name (hora – ein Berg). Die heilenden Eigenschaften der hiesigen Sulfidquellen sind seit langem bekannt. Dokumentierte Anfänge des Kurorts fallen auf das Ende des 19. Jhs. auf, als die erste Badeanstalt zu arbeiten begann, wo das Quellwasser vom Baden und Trinken verwendet wurde. Berühmt sind auch hiesige Heilschlämme, einige der besten in Polen. Es werden hier Krankheiten der Bewegungsorgane und posttraumatische sowie postoperative Zustände behandelt.

panktuarium Męki Pańskiej i Matki Bożej Kalwaryjskiej to zespół klasztoru franciszkanów z XVIII wieku z kościołem Znalezienia Krzyża Świętego i domem pielgrzymy. Wznosi się on na szczytcie góry o wysokości 465 metrów. Wzdłuż drogi krzyżowej, o długości około 1600 metrów, poprowadzonej przez wzniesienia 35 murowanych i 7 drewnianych kaplic. Takie zagospodarowanie kalwarii upodabnia ją do Jerozolimy.

Das Sanktuarium der Passion und der Muttergottes von Kalvaria ist eine Franziskanerklosteranlage aus dem 18. Jh. mit der Kirche der Auffindung des Kreuzes und dem Pilgerhaus. Bastei erhebt sich auf einem Berg mit einer Höhe von 465 Metern. Entlang des Kreuzwegs, der mit einer Länge von ca. 1600 m über Hügel verläuft, stehen 35 gemauerte und 7 hölzerne Kapellen. Solche Einrichtung des Kalvarienbergs macht ihn Jerusalem ähnlich.

Leżajsk słynie z Bazyliki Zwiastowania Najświętszej Marii Panny i klasztoru Bernardynów, które stanowią jeden z najcenniejszych kompleksów zabytkowej architektury sakralnej XVII wieku. Na bogaty wystrój bazyliki składają się 19 ołtarzy z XVII–XVIII wieku, malowidła oraz zabytkowe organy, na których równie dobrze może grać trzech organistów. W Muzeum Ziemi Leżajskiej można zobaczyć ekspozycję etnograficzno-zabawkową, historyczną oraz browarniczą. Leżajsk jest ważnym ośrodkiem myślowym judaizmu, dzięki znajdującemu się na cmentarzu żydowskim grobowi cadyka Elimelecha.

Leżajsk ist für seine Basilika der Hl. Jungfrau Maria und des Bernharden-Klosters berühmt, die einen der wertvollsten historischen Komplexe der Sakralarchitektur des 17. Jhs. darstellen. Die reichste Einrichtung der Basilika besteht aus 19 Altären aus dem 17-18. Jh., einem Gemälde und der historischen Orgel, auf der gleichen Zeit drei Organisten spielen können. Im Museum der Region von Leżajsk (Museum Ziemi Leżajskiej) kann man eine Ausstellung für Ethnologie, Spielzeug, Geschichte und Brauerei sehen. Leżajsk ist wegen des sich im jüdischen Friedhof befindenden Grabs des Zaddik Elimelech ein wichtiges Zentrum für die Anhänger des Judentums.

nańcki zespół zamkowo-parkowy Lubomirskich i Potockich z XVI-XVII wie-
ku, dawna rezydencja o autentycznych wnętrzach ze stylowymi meblami i bog-
atymi zbiorami sztuki użytkowej. Zamek z XVI wieku rozbudowano w XVII wie-
ku, otoczono fortyfikacjami, które uchroniły go przed zniszczeniem przez Szw-
dów i Węgry. Zamek jest udostępniany dla turystów wraz z sąsiadującymi
obiektami - Muzeum Pojazdów Konnych, Storzycarnią oraz Maneżem.

Die Schloss- und Parkanlage von Łańcut der Familien Lubomirski und Potocki aus dem 16.-17. Jh. ist die ehemalige Residenz mit originalen Innenräumen mit wertvollem Mobiliar und reichen Sammlungen der Gebrauchskunst. Das Schloss wurde aus dem 16. Jh. wurde im 17. Jh. ausgebaut und mit Befestigungsanlagen umgeben, die es vor der Zerstörung durch Schweden und Ungarn retteten. Das Schloss ist für Touristen, zusammen mit den benachbarten Objekten - dem Museum der Pferdekunst, dem Orchideenhause und der Manege zugänglich.

W Markowej zachowała się spora liczba drewnianych domów z XIX i początku XX wieku. Najlepiej zachowane obiekty drewnianego budownictwa wiejskiego znajdują się w skansenie założonym w latach 80. XX wieku z inicjatywy mieszkających w nim. Są to ciekawe chałupy (kmcia, biedniacka), stajnie i wozownie, spichlerze i wiatrak koźlak, kuźnia i szkoła oraz elementy małej architektury (ule, kierat, stodoła z żurawiem). W planach jest otwarcie Muzeum Polaków Ratujących Żydów na Podkarpaciu im. Rodziny Ułmów.

In Markowa ist eine große Anzahl von Holzhäusern aus dem 19. und frühen 20. Jh. erhalten geblieben. Die am besten erhaltenen Objekte der ländlichen Holzhochkultur befinden sich am Freilichtmuseum, das in den 1980er Jahren aus Initiative der Dorfbewohner gegründet wurde. Es gibt hier interessante Bauernhäuser (von reichen und armen Bauern), Pferdeställe und Wagenschuppen, einen Getreidespeicher, eine Backmühlmühle, eine Schmiede und eine Schule sowie Elemente der kleinen Architektur (Bienenstöcke, einen Götzel, einen Schwengelbrunnen). Geplant ist die Eröffnung eines Museums von Polen, die Juden im Karpaten-Vorland Retten, zum Gedenken an die Familie Ulan.

Zagrodę Garncarską, powstałą w 2001 roku, tworzą budynki mieszkalne z XIX wieku z wyposażeniem i piecem do wypalania ceramiki. Organizowane są tu warsztaty garncarskie i odbywają się zajęcia tematyczne prowadzone przez garncarzy. W Medyni Głogowskiej rozpoczyna się Garncarski Szlak Rowerowy – prowadzący do pracowni garncarskiej (pętla mała 13 km, duża 23 km).

Der im Jahr 2001 entstandene Töpferhof besteht aus Wohngebäuden aus den 19. Jh. mit der Einrichtung und einem Ofen zum Brennen von Keramik. Hier werden Töpferei-Workshops organisiert und finden thematische Kurse unter der Leitung von Töpfern statt. In Medynia Glogowska beginnt der Töpferei-Radweg (Garncarski Szlak Töpfern statt), der zu dem Töpfer-Atelier (kleine Schleife 13 km, große Schleife 23 km) führt.

Park krajobrazowy znajdujący się na południowy zachód od Przemyśla został założony w 1991 roku na powierzchni 61 862 hektarów. Jest czwartym co do wielkości parkiem krajobrazowym w kraju. Na jego terenie znajdują się charakterystyczne dla tego obszaru suche doliny, prześciski i wysokie torfowiska (Winne-Podbukowina) oraz odkrywy flisz karpackiego. Jedłowo-bukowe lasy są ostoją zbików, rysi, niedźwiedzi, jeleni karpackich i rzadziej żaby dalmatyńskiej. Występuje tu wiele roślin chronionych.

Der südwestlich von Przemysł gelegene Landschaftsschutzpark wurde im Jahr 1991, auf der Fläche von 61.862 ha gegründet. Er ist der viertgrößte Landschaftsschutzpark des Landes. Auf seinem Gebiet befinden sich charakteristische für diese Gegend Trockenäcker, Übergangs- und Hochmoore (Wienie-Podbukowina) und abgedeckte Ablagerungen der Karpaten-Flysches. Tannen- und Buchenwälder sind ein Refugialgebiet für Wildkatzen, Luchse, Bären, Karpaten-Hirsche und den seltenen Springfrosch. Es treten hier viele geschützte Pflanzen auf.

Przemyski gród piastowski nad Sanem jest miastem wielo zabytkow. Wśród nich znajduje się zamek wraz z rotundą z XI wieku oraz gotycka archikatedra. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny i św. Jana Chrzciciela. Można zwiedzić tu również jedną z największych w Europie twierdz z połowy XIX wieku. Budowlą składą się z pierścieniaewnętrznego położonego na obszarze miasta i pierścienia zewnętrznego poza miastem. Warto ją zwiedzić korzystając z Fortecznej Trasy Rowowej (szlak czarny) prowadzącej wzdłuż pierścienia zewnętrznego dwoma trasami: północną i południową.

Die Platenburg von Przemyśl am Fluss San ist eine Stadt mit vielen Denkmälern. Unter ihnen ist eine Burg mit einer Rotunde aus dem 11. Jh. und die gotische Kathedrale der Himmelfahrt der Heiligen Jungfrau Maria und St. Johannes der Täufer. Hier kann man auch eine der größten Festungen in Europa von der Mitte des 19. Jhs. besuchen. Das Gebäude besteht aus einem inneren Ring in dem Stadtgebiet und einem äußeren Ring außerhalb der Stadt. Es ist wert, sie mithilfe des Radwegs Forteczna Trasa Rowerowa (schwarze Route) zu besuchen, der entlang einem Teil des äußeren Rings durch zwei Routen: die nördliche und die südliche führt.

Cerkiew św. Paraskewy powstała w XVI wieku i jest obecnie obiektem muzealnym. Unikatowy zespół cerkiewny posiada charakter obronny. W jego skład wchodzi: drewniana późnogotycka cerkiew, wolno stojąca dzwonnica i muryrowany obronny dom diaka. Całość otacza kamienny mur z XIX wieku zwieńczony gotowym daszkiem. To jedna z najstarszych i najlepiej zachowanych drewnianych cerkwi w kraju. Została wpisana na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO.

Die orthodoxe Kirche St. Paraskevi entstand im 16. Jh. und ist heute ein Museumssubjekt. Der einzigartige orthodoxe Kirchenkomplex hat einen Verteidigungscharakter. Er umfasst: eine spätgotische orthodoxe Holzkirche, freistehender Glockenturm und ein gemauertes Verteidigungshaus des Kantors. Das Ganze ist von einer Steinmauer aus dem 19. Jh., bekrönt mit einem Schindeldach, umgeben. Es ist eine der ältesten und am besten erhaltenen orthodoxen Holzkirchen des Landes. Sie wurde in die UNESCO-Liste des Weltberbes eingetragen.

Rudnik nad Sanem stał się znany w XIX wieku za sprawą koszykarstwa i do dziś jest ośrodkiem polskiego wikliniarstwa. Miejscowych rzemieślników rozslawił polski pawilon z wiklinową elewacją zaprezentowany podczas EXPO 2005 w Japonii. Tradycje wikliniarskie przekazywane są w Rudniku z pokolenia na pokolenie i stanowią sposób na życie jego mieszkańców. W Centrum Wikliniarstwa wystawione są niepowtarzalne eksponaty.

Rudnik nad Sanem wurde im 19. Jh. durch Korbwaren bekannt und ist bis heute ein Zentrum des polnischen Korbflechts. Die lokalen Handwerker wurden durch den polnischen Pavillon mit der Verkleidung aus Weidengeflecht, der auch der Weltausstellung Expo 2005 in Japan präsentiert wurde, berühmt. Korbwaren-Traditionen werden in Rudnik von Generation zu Generation weitergegeben und sind eine Lebensweise seiner Bewohner. Im Zentrum für Korbflecht werden einzigartige Exponate präsentiert.

Miasto wojewódzkie liczące 185 tysięcy mieszkańców. Pod płytą rynku znajduje się Podziemna Trasa Turystyczna z trzema poziomami piwnic z XIV-XVIII wieku. Trasa o długości 396 metrów wiedzie przez 15 piwnic, komory oraz 25 korytarzy i łochy na głębokości do 10 metrów. W Muzeum Dobranoczek prezentowane są lalki z filmów oraz przedmioty związane z dobranoczkami, takie jak zabawki, książki, plakaty i opakowania.

Eine Woiwodschaftsstadt mit 185.000 Einwohnern. Unter dem Marktplatz gibt es eine Unterirdische Touristische Route mit drei Ebenen der Keller aus dem 14.-18. Jh. Die Route mit einer Länge von 396 Metern führt durch 15 Keller, Kammer und 25 Flure und Kerker mit einer Tiefe von bis zu 10 Metern. Im Sandmännchen-Museum werden Puppen aus Filmen und Gegenstände mit Bezug zu Gutenachtgeschichten, wie Spielzeug, Bücher, Plakate und Verpackungen präsentiert.

Do Ulanowa położonego w widłach Sanu i Tanwi turystów przyciągają flisaki. W mieście jest kościół Świętej Trójcy z XVII wieku, zwany flisackim. Rozkwit w XVII–XIX wieku miasto zawdzięcza rozwiniętemu rzemiosłu szklutnicznemu i działającemu ośrodkowi flisackiemu. Do tutaj też przystani rzecznej zawiązały statki żeglugi śródlądowej. Dziś prężnie działa Bractwo Flisackie. W 2009 roku odbył się tu Międzynarodowy Zjazd Flisaków. Organizowane są spływy Muz-kiem Błękitnego Sanu z Jarosławia do Ulanowa. W mieście funkcjonuje Muzeum Flisactwa i Towarzystwo Żeglugi Rzecznej „Cypel”.

Nach dem in der San- und Tanew-Gabelung gelegenen Ulanów können die Touristen wegen der Flößer, in der Stadt befindet sich eine Kirche der Heiligen Dreifaltigkeit aus dem 17. Jh., Flößer-Kirche genannt. Ihre Blütezeit im 17.-19. Jh. verankert die Stadt dem entwickelten Bootbau und dem funktionierenden Flößer-Zentrum. In die örtliche Fluss-Anlegestelle fließen Binnenschiffe ein. Heute ist die Flößerverein (Bractwo Flisackie) akt. 2009 fand hier das Internationale Flößertreffen statt. Es werden Flößfahrten entlang der Route des Blauen Sans (Szlak Błękitnego Sanu) von Jarosław nach Ulanów organisiert. In der Stadt funktionen ein Flößerei-Museum und die Gesellschaft der Flussschiffahrt „Cypel“.

Renesansowo-manierystyczny zamek w Krasiecznie z wewnętrznym dziedzińcem zbudowano na przełomie XVI i XVII wieku na planie czworokąta z czterema basztami. Baszta Boska kryła kopułę mieścisła kaplice. W Baszcie Papiękiej zwieńczonej latarnią, przypominającą papieża, koronę Klementa VIII, znajdowały się pokoje gościnne dla dostojników kościelnych. Apartamenty królewskie mieściły się w Baszcie Królewskiej. Natomiast Basztę Szlachecką wierzchy korona króla Zygmunta III Wazy. W zamku charakterystyczne są dekoracje malarstwa tytu sgraffito. Budowla jest otoczona parkiem.

Das Renaissance-malerische Schloss in Kraszycyn mit einem Innenhof wurde an der Wende des 16. und 17. Jh. auf der Grundlage eines Plans in Form eines Vierecks mit vier Bastionen errichtet. In der Gottes-Bastel (Baszta Boska), mit einer Kuppel gedeckt, gab es eine Kapelle. In der Päpstlichen Bastel (Baszta Papieska), mit der Attika bekrönt, die der Krone von Papst Clemens VIII. ahnelte, befanden sich Gesteinssäulen für kirchliche Würdenträger. Königliche Gemächer waren in der Königs-Bastel (Baszta Królewska) untergebracht. Während die Adels-Bastel (Baszta Szlachecka) mit der Krone des Königs Sigismund III. Wasa bekrönt ist. Im Schloss sind charakteristische Malereiverzerrungen Sgraffito. Das Gebäude ist von einem Park umgeben.

